

SANATHANA SARATHI - KOLOVOZ 2016. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

OSLOBODITE SE SEBIČNOSTI I SLIJEDITE PUT BOŽANSKOSTI

Imena i oblici predstavljaju manifestacije Vrhovnog Bića koje je utjelovljenje mira i povoljnosti. On je postojanje, znanje, apsolutno blaženstvo i nedvojnost. On je istina – sathya, dobrota – śivam, ljepota – sundaram.

(stihovi na sanskrtu)

POSVETITE SVOJE VIĐENJE KAKO BISTE SPOZNALI BOŽANSKOST

Utjelovljenja božanskog atmana!

Cijeli je univerzum pravi oblik Boga. Bog je onaj koji boravi u svim bićima – *īśvara sarva bhūtanam*, cijeli je univerzum prožet Bogom - *īśāvāsyam idam sarvam* – sve je to prožeto Bogom. Zraka ima u nama i oko nas. No, mi ga ne možemo vidjeti niti ga možemo primiti rukom. Možemo li zbog toga zanijekati postojanje zraka? Kada ne bi bilo zraka, kako bismo mogli živjeti? Poricanje postojanja zraka dovodi do poricanja vlastitog postojanja. Kao i zrak, Bog sve prožima. Božanskost je ustoličena u svetom srcu čovjeka. Reći kako je Bog prisutan samo na jednom određenom mjestu, predstavlja nepotpuno razumijevanje istine. Rukama, stopalima, očima, glavom, ustima i ušima On prožima sve, On prožima cijeli univerzum – *sarvatah pānipāda tat sarvathokṣi siromukham sarvatah śrutimalloke sarvamavruthya*.

Posvetite svoje viđenje

Univerzum je pravi oblik Višna. Vi univerzum promatrate svjetovnim načinom gledanja, a ne s božanskim osjećajima. Kada biste Ga promatrali s božanskim osjećajima, tada biste razumjeli sveprožimajuće božansko načelo Višna. Kada imate u vidu božanski oblik Višna, vi ne razmišljate o univerzumu. Kada

promatrate univerzum sa svjetovnim osjećajima, vi ne možete razmišljati o Višnuu, Gospodu. Tako da razumijevanje božanskosti leži u svetosti vašeg viđenja. Oko – *netra* istinski je sveti spis – *śastra*. Kada promijenite svoj način viđenja, cjelokupna se kreacija mijenja. Ovisno o boji stakala na naočalama koje ćete staviti, cijeli ćete svijet vidjeti u toj boji. Zato biste, na početku i prije svega, trebali promijeniti svoj način viđenja. Vi postavljate pitanje: “Gdje je Bog?” Tamo gdje um boravi i kreće se, tamo je Bog. Ne postoji mjesto na ovom svijetu kamo um ne bi mogao otići. To je razlog zašto se kaže da je um temelj cijelog svijeta – *manomhūlam idam sagat* – kozmos je projekcija uma. Cijeli svijet predstavlja kreaciju uma. Čovjek vidi univerzum, ali on kaže kako nije vidio Višnuu, Gospoda. Nerazuman je onaj koji vidi, ali ne prepoznaje stvarnost – *paśiannapicha na paśyati moodho*. Univerzum je pravi oblik Boga. Zato, promijenite svoje osjećaje – *bhāva*.

Ovdje je kip Kršne. Postoje dva aspekta kipa. Jedan je oblik – *svarūpa*, a drugi je priroda – *svabhāva*. Kada imate u vidu lik Kršne, vi ne razmišljate o metalu od kojega je izrađen. Kada razmišljate o metalu, ne možete vizualizirati oblik Kršne. Kada svoje osjećaje usredotočite na svijet, tada nastaje tuga. Kada razmišljate o Višnuu, Gospodu, tada ćete biti sretni. Za ugodu ili bol odgovorni su vaši osjećaji. Um je uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka – *manah eva manuśyanam kāranam bandhamokśaya*. Čovjekov je um odgovoran za njegovu vezanost i oslobođenje. Zato usmjerite um na ispravan put. Ako je um usmjeren na ispravan put, um će se sam promijeniti u božansko načelo. Ako je um usredotočen na sebičnost, tada slijedite uski kvivudavi puteljak. Upotrijebite um kako biste imali širokogrudne osjećaje ljubavi. Trebalo bi postojati širenje ljubavi, a ne grčenje ljubavi. No, čovjek danas živi svoj život grčeći ljubav. Sebičnost, sebičnost posvuda. Bez obzira na to što činili, u pozadini toga je sebičnost. Bez obzira na to koga voljeli, vi ga ne volite zbog njega, vi ga volite zbog sebe. Slično tomu, bez obzira na to što je predmet vaše ljubavi, vi to ne volite zbog toga, vi to volite zbog sebe. Čovjek je danas postao igračka u rukama sebičnosti. On ne napravi niti jedan korak prema naprijed bez sebičnosti. Vi možete razumjeti božansko načelo istinskog Sebstva – *ātman* samo kada se oslobodite sebičnosti i krenete putom božanskosti.

Svjetovne su veze privremene

Svjetovne veze i odnosi kao otac, majka, sin ili kćer temelje se samo na osjećajima. Čovjek razvija odnose s njima ovisno o njihovom imenu i obliku. Prije rođenja tko je otac, a tko je sin? Prije vjenčanja tko je suprug, a tko supruga? Te su vezanosti privremene i prolazne kao oblaci što plove nebom. Sve one međusobno nastaju, a zatim nestaju. Jedino je istinsko Sebstvo – *ātman* ono koje je pravo, vječno i nepromjenjivo. I Vede objavljuju – To je bezoblično, neokaljano, vječno, čisto, prosvjetljeno, slobodno i utjelovljenje svetosti – *nirgunam nirañjanam sanātana nīketanam nityam sudhā buddha mukta nirmala svarūpinam*. To je istinsko Sebstvo – *ātman*.

U jednom je trenutku sin mudraca Vyase, Sukadeva, poželio otići od kuće i od svojeg oca kako bi se posvetio pokori. Otac nije mogao podnijeti bol uzrokovanu odvojenošću od svojeg sina i potrčao je za njim vičući: “Nemoj ići u šumu! Ostani kod kuće i živi obiteljskim životom.” Sukha je rekao svojem ocu: “Ti nisi otac, a ja nisam sin. I ti i ja smo proizašli iz istog blaženstva. Zato je blaženstvo naš izvor.”

Svatko teži tomu da postigne blaženstvo. Nitko ne želi živjeti čak ni trenutak bez blaženstva u ovom svijetu. Iako čovjek teži tomu da postigne blaženstvo, ipak on ne radi ono što ga može dovesti do blaženstva. Trebao bi učiniti iskreni napor kako bi ostvario ono čemu teži.

Ljudi ne provode zaslužna djela, ali očekuju ubrati njihove plodove. Oni se uključuju u grešne aktivnosti i pri tome žele izbjeći njihove posljedice.

(stihovi na sanskrtnu)

Čovjek želi ishode svojih zaslužnih djela, ali put koji slijedi, u potpunosti je suprotan tomu. On ne želi posljedice pogrešnih djelovanja, ali čini korake kako bi se upustio u grijeh. Zato, ako želite dobre ishode, potrebno je da činite djela koja su dobra. Vi za jednom stvari težite, drugu stvar činite, a govorite nešto sasvim treće. To nije pravi cilj ljudskog života.

Ispravno proučavanje čovječanstva predstavlja proučavanje čovjeka. Jedinstvo misli, riječi i djela predstavlja pravi ljudski život. Čovjek je sam oblik ljubavi, ali on mijenja svoju ljubav na nekoliko raznih načina. U trenutku kada je rođen, osjeća snažnu ljubav prema majci. Kao dijete ne može živjeti bez svoje majke ni

trenutak. Želi provesti cijeli svoj život u krilu svoje majke. Kako vrijeme prolazi i krene u školu da bi se obrazovao, njegova ljubav prema majci postupno postaje manja dok njegova ljubav prema prijateljima postaje sve veća i veća kao posljedica hrane koju uzima i okruženja u kojemu živi. On svoje prijatelje smatra sebi ravnima, istima sebi, kao da su njegov život. Kako dugo ti prijatelji ostaju s vama? Oni će ostati s vama tako dugo dok u vašem džepu ima novca i dok vaš otac zauzima visok položaj. Sve dok tako bude, vi ćete biti okruženi stotinama prijatelja koji će vas cijelo vrijeme pozdravljati: “Zdravo, zdravo!”. No kada vaš džep postane prazan, a vaš otac ode u mirovinu, prijatelji će vas napustiti i neće vam reći niti zbogom. Tako dugo dok u spremniku ima vode, tisuće će se žaba okupljati u njemu. Kada spremnik postane prazan, u njemu neće biti niti jedne žabe. To je svjetovno prijateljstvo.

Ali prijateljstvo s Bogom nije takvo. Bog je vaš pravi prijatelj koji će uvijek biti s vama, iznad, ispod i posvuda oko vas. Stvarajte prijateljstva s takvim istinskim prijateljem. Zato što ne mogu spoznati tu istinu, studenti su danas zaljubljeni u svoje svjetovne prijatelje koji su prijatelji tako dugo dok je vrijeme lijepo i dok je sve dobro. To ne znači da biste trebali mrziti svoje prijatelje. Do koje razine biste trebali ići u tom prijateljstvu? Trebalo bi ga ograničiti na: “Zdravo, zdravo! Kako si? Zbogom, zbogom!” Nemojte razvijati mržnju ni prema kome— *advešta sarvabhūtānām*, razvijajte ljubav prema svim bićima. Ne morate nikoga mrziti, no u isto vrijeme ne biste smjeli razvijati pretjeranu vezanost jer se svjetovni prijatelji mijenjaju kako vrijeme prolazi.

Nakon što završe svoje obrazovanje, studenti stupaju u brak. Nakon toga njihova ljubav prema prijateljima postaje manja. Tada njihov život postaje njihova supruga. Jako se trude kako bi joj poklonili različite darove i tako je odobrovoljili. Kako dugo traje ta ljubav? Ona će početi vrlo brzo slabiti. Pretpostavimo da su se suprug i supruga uputili u šetnju parkom ubrzo nakon vjenčanja. Kada suprug zamijeti trn na stazi, on u znak brige i pažnje pridržuje njezinu ruku kako ne bi stala na trn i počne vikati: “Trn, trn!” On voli svoju ženu kao svoje životno načelo. Šest mjeseci kasnije oni odlaze ponovno u šetnju. I taj put suprug zamjećuje trn. obraća se supruzi: “Tamo je trn, budi oprezna.” Tako intenzitet njihove ljubavi postupno opada. Nakon godinu dana, kada ponovo krenu u šetnju i suprug zamijeti trn, on poviče na suprugu: “Ne vidiš li da se na stazi nalazi trn? Vрати se natrag!” U samo jednoj godini došlo je do tolike promjene u njihovoj ljubavi.

Svjetovna će ljubav sasvim sigurno opadati i smanjivati se. Pošto su postali roditelji jednog ili dvoje djece, otac usmjerava svoju ljubav prema djeci. On se trudi odgajati ih i zarađivati kako bi ih prehranio. Ali zaboravlja da njegova glava, krv, novac i sve ostalo predstavljaju dar koji je dobio od svojih roditelja. Zaboravljajući tu istinu, on postaje ravnodušan prema svojem ocu. Tada se počinju javljati različitosti između oca i sina. Kada se pojave te razlike, otac pojačava nadzor nad svojim novcem. Tako ta ljubav nikada nije trajna. Zato bi čovjek trebao učiniti napor kako bi razvio ljubav prema Bogu.

Isto božansko načelo prisutno je u svima

Čovjekov je život ispunjen brigama. To što čovjek ima novac, ne znači da nema briga. Čovjek ne može izbjeći brige usprkos svojem bogatstvu i ljudima koji ga okružuju. Čovjek je vezan za dvanaest briga.

Roditi se predstavlja brigu, živjeti na zemlji predstavlja brigu, svijet je uzrok brige a isto tako i smrti, cijelo djetinjstvo predstavlja brigu a isto tako i zlatna životna dob, život predstavlja brigu, neuspjeh je briga, svako djelovanje i poteškoće predstavljaju brigu, čak je i sreća tajanstvena vrsta brige. Samo predanost Svamiju dokrajčit će sve vaše brige. O, ljudi! Razvijte takvu predanost i ljubav.

(stihovi na telugu)

Mi živimo pod stablom briga i napetosti. Ljubav prema Bogu predstavlja lijek za sve brige. Zato bi čovjek trebao razviti ljubav prema Bogu i osloboditi se svih briga.

Za svaku vrstu bolesti postoji propisan lijek. Ali ljubav prema Bogu izliječit će sve čovjekove bolesti. Ista božanskost prisutna je u različitim oblicima koje možemo vidjeti i prepoznati u ovom svijetu. Kada mi prepoznamo sveprožimajuće jedinstvo u cjelokupnoj različitosti, moći ćemo spoznati božanskost. Spravljamo razne vrste slastica kao što su Mysore Pak, Gulab Jamun, Barfi, Laddu, Jilebi i drugi. Svaki od tih slatkiša ima različit okus, ali šećer koji je u svima njima, isti je. Slično tomu, ista božanskost prisutna je u svakomu. Imena i oblici mogu se razlikovati, misli i očekivanja mogu biti različiti, ali cilj je isti. Zato, prepoznajte jedinstvo u različitosti. Nemojte gledati različitost u jedinstvu.

Puno je nakita, ali zlato je jedno. Nakit ima različite nazive, ali izrađen je od istog zlata. Velik je broj bića, ali dah u svima njima je jedan. Nije da ti imaš jedan dah, a ja da imam drugačiji dah. Naroda je mnogo, ali zemlja je jedna. Trebali bismo učiniti iskreni napor kako bismo spoznali to jedinstvo u različitosti. Iako su imena i oblici različiti, isto božansko načelo ljubavi prisutno je u svima.

Razumijte važnost govora

Govor je jako važan u ljudskom životu. On može promijeniti um i otopiti srce. Zato govorite lijepo i blago. *Ne možete uvijek svakome ugoditi, ali uvijek možete govoriti ugodno.* Njeguajte svete osjećaje, svete misli i govorite ono što je dobro. Spoznajte važnost govora.

Jednom je prilikom u Gurukuli učitelj poučavao svoje studente Vedskim doktrinama. Kazao je studentima da prepoznaju božanskost koja sve prožima. Jedan je inspektor posjetio školu i upitao učitelja: “Kako možete dovesti studente do preobrazbe pukim riječima? U tim riječima nema nikakvog značenja.” No, učitelj mu je odvratio: “Tajna sadržana u riječima nije prisutna nigdje drugdje. Sve je sadržano u riječi. Ona može zapaliti svijet i pretvoriti ga u pepeo. Ona vas može učiniti vladarem kraljevstva, ali vas isto tako može dovesti do abdikacije i napuštanja kraljevstva. Riječ je najmoćnija.” Inspektor je upitao: “Hoće li se um promijeniti zahvaljujući riječi?” “Svakako,” rekao je učitelj. No službenik mu je odvratio: “Ja u to ne vjerujem.” Učitelj je rekao: “Ja imam punu vjeru. Ako nemate vjere, onda to pustite. Moja vjera je moja vjera. Vaše vjerovanje je vaše vjerovanje.” Kada je učitelj to rekao, inspektor je bio jako ljut. Rekao je: “Objasni mi to jasno i uvjeri me.” Učitelj je zamolio najmlađeg studenta u razredu da ustane i kaže inspektoru da ide van! Mali je dječak rekao: “Idite van!” Inspektora su u potpunosti obuzeli bijes i ljutnja. “Što?! Ovaj mali dječak traži od mene da idem van?!” Tada je učitelj odvratio: “Gospodine, ovo maleno dijete nije vas premlatilo. Ono je samo izreklo jednu rečenicu: “Idite van.” Zašto ste tako ljuti? Nije li se vaš um promijenio? Vidite, samo jedna riječ ispunila vas je ljutnjom.”

Čak i jedna jedina riječ može promijeniti čovjeka. Zato riječi smatrajte dragocjenima i živite svoj život ponizno i s poštovanjem. Obrazovanje dovodi do poniznosti. Iz poniznosti proizlazi zaslužnost. Zaslužnost podaruje bogatstvo. Bogatstvo pomaže čovjeku da vodi ispravan život. Poniznost će obogatiti vaš život

sada i ubuduće. Zato je poniznost najvažnija. Bez nje ljudski život nikada neće zablistati u društvu. Zato govorite blago i obzirno. Riječi mogu rastopiti srce, promijeniti um, a vas uzdići. Zato bismo trebali znati vrijednost riječi u životu. To je ono što je Jayadeva rekao:

„O, jeziku, ti koji prepoznaješ okuse! Ti si jako svet. Govori istinu na najugodniji mogući način.“

Izgovarajte božanska imena Govinda, Madhava i Damodara bez prestanka. To je vaša najveća dužnost.

(stihovi na sanskrtu)

Sreća je jedinstvo s Bogom, ne sa svijetom. U svijetu nema sreće. Svjetovna sreća je privremena i prolazna. Ali blaženstvo je trajno. Postoji razlika između blaženstva i sreće.

Dok se sreća veže uz glavu, blaženstvo se povezuje sa srcem. Zbog toga biste trebali slijediti srce. Nemojte slijediti glavu i sve misli koje u njoj nastaju. Sreća koja proizlazi iz tih misli, prolazna je, ali blaženstvo koji izvire iz srca, ono je trajno. Kako? Vi ste gladni. Odlazite u hotel i pojedete dvije pogače chapati. Nakon toga ste sretni. No kako dugo će ta sreća trajati? Samo dva ili tri sata. Nakon tri sata ponovno ćete biti gladni. Ta je sreća prolazna. Zbog toga se ona naziva zadovoljstvo – *santoša*. Koje je značenje riječi *santoša*? Some-tosha (little happiness) – malo sreće. Zato nemojte težiti za malo sreće. Težite za trajnim blaženstvom. Ono se nikada neće promijeniti, ni u kojem trenutku. Nikada nemojte zaboraviti tu istinu.

Utjelovljenja ljubavi!

Prepoznajte duhovni put. Važno je da pročistite svoje srce. Živite svoj život imajući u vidu tri načela: ljubav prema Bogu, strah od grijeha i moralnost u društvu. Kao prvo i prije svega, razvijte ljubav prema Bogu. Tamo gdje postoji ljubav, sam po sebi razvit će se strah od grijeha. Kada postoji strah od grijeha, postojat će i moralnost u društvu jer ćete vi postati dobri i nikada nećete učiniti ništa loše.

Kada nemate strah od grijeha, tada ćete zanemarivati moralnost. Kao posljedica toga, vi nikada nećete zaslužiti poštovanje u društvu. Društvo je jako važno. Vi ste rođeni u društvu, vi odrastate u društvu i umirete u društvu. Nikada se ne možete odvojiti od društva, čak ni za trenutak. Steknite ugled u društvu. Kada ste u zajedništvu s društvom, to predstavlja istinsko jedinstvo. To jedinstvo dovest će vas do božanskosti. Jedinstvo, čistoća i božanskost. Tamo gdje nema jedinstva, uvlači se neprijateljstvo. Danas nema jedinstva, nema čistoće ni moralnosti u društvu. Postoji samo neprijateljstvo. Zato postoji potreba za jedinstvom. Svi su jedno. Budi isti kao i svi drugi.

Postoji samo jedna kasta, kasta čovječanstva. Postoji samo jedna religija, religija ljubavi. Postoji samo jedan jezik, jezik srca. Razvijte taj istinski osjećaj. Otklonite sve različitosti. Razvijte ljubav, razvijte trpeljivost – sahana. Krećite se zajedno. Živite svoj život u jedinstvu.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal 9. travnja 1993. godine

SATHYA SAI SVJETSKI FESTIVAL MLADIH

Izvješće

Sathya Sai međunarodna organizacija organizirala je u Prasanthi Nilayamu *Sathya Sai Svjetski festival mladih 2016. godine* od 12. do 14. srpnja 2016. godine na kojem je sudjelovalo oko 3.000 Sathya Sai mladih iz preko 70 zemalja koji su došli proslaviti trajnu radost što pripadaju Sathya Sai mladima i raspraviti o temi festivala: “Ljubav je izvor, ljubav je put, ljubav je cilj”. Pored toga, ovo događanje mega razmjera privuklo je velik broj poklonika iz Indije, a isto tako je puno uvaženih gostiju svojim prisustvom uveličalo prigodu. Glavni gost festivala bio je gospodin Piyush Goyal, ministar u državi (nezavisni kandidat) za područje energije, ugljena, nove i obnovljive energije i rudarstva, pri Vladi Indije. Pored raspravljanja o temi festivala, sudionici su predstavili poklonstvene pjesme i cijeli niz kulturnih programa. Festival je isto tako na programu imao poučne govore i božanske poruke Bhagavāna koji su bili predstavljeni mladima. Premijer Indije, gospodin Narendra Modi u posebnoj je poruci ovom prigodom izrazio sreću što se

održava ovo međunarodno događanje i pozvao je sudionike da preuzmu buduće inicijative za Swachh Bharat.

Sathya Sai Svjetski festival mladih: Prvi dan

Program je započeo ujutro 12. srpnja 2016. godine šarolikom povorkom mladih sudinika koji su nosili zastave svojih zemalja. Bio je veličanstveni prizor kada su dvije gospođe, predstavljajući svaku od 70 zemalja sudionica, ušle u Sai Kulwant dvoranu od strane Gopuram vrata, odjevene u nošnju svoje zemlje, i pozdravile Bhagavāna na tradicionalan način pozdravljanja u svojoj zemlji. Povorku sa zastavama pratile su molitve svih religija koje su izgovarali Sathya Sai mladi. U svojem uvodnom obraćanju dr. Shiverndra Kumar, međunarodni koordinator mladih pri Sathya Sai međunarodnoj organizaciji, podsjetio je sudionike na dobru sreću što su Sathya Sai mladi. Predstavio je ciljeve festivala i to: proslaviti radost poznavanja Sathya Sai Babe u mladoj dobi, proslaviti Njegov život i učenje i očuvati Njegovu poruku kroz nove inicijative, te surađivati sa starijima u Sai organizaciji kako bi učili i rasli. Tematska pjesma festivala “Slavi ljubav, slavi život” predstavljena je nakon toga.

U svojem obraćanju sudionicima dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi vijeća, pohvalio je Sathya Sai mlade koji su složili opsežan program za mlade i u izvedbi mladih. Govorio je o jedinstvenosti ovog festivala i posebno je spomenuo Sai Ram City, grad u Kazahstanu, i Sai aktivnosti širom svijeta. Ponovio je božanske upute Sathya Sai Babe, koje bi mladi trebali slijediti, a to su četiri ABC u životu: Always be Courageous – uvijek budi odvažan, Always be Compassionate – uvijek budi suosjećajan, Always be Calm – uvijek budi smiren i Always be Cheerful – uvijek budi dobro raspoložen. Predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije Indije za područje cijele Indije, koji je govorio sljedeći, objašnjavao je temu i naveo kako su istinska obilježja Sathya Sai mladih samopouznanje i saznanje kako je Sathya Sai Baba jedini prijatelj. Podsjetio je sve Sathya Sai mlade da je najveća pustolovina u koju bi se trebali upustiti ta da svladaju um putem ljubavi i služenja. Nakon toga su Sathya Sai mladi iz Venezuele izveli prekrasan glazbeni program o ljubavi kroz novoskladanu pjesmu pod nazivom *Mi Destino* što znači *My Destination* – Moje odredište.

Glavni gost, gospodin Piyush Goyal se nakon toga obratio okupljenima. Skrenuo je pozornost na suštinu poruke Sathya Sai Babe da dok um vidi odvojenost, ljubav vidi jedinstvo. Ne postoji veća sreća nego učiniti nešto nekome tko se nalazi gorem položaju od našeg, naveo je. Podijelio je svoje vjerovanje kako ti ideali mogu promijeniti svijet. Govorio je o putu ljubavi i služenja kojeg su odabrali Sathya Sai mladi širom svijeta i naglasio kako nema boljeg učitelja od Bhagavāna Babe kada se radi o objašnjavanju služenja u društvu.

Dio videosnimke govora Bhagavāna Babe prikazan je nakon toga i podsjetio je sve kako je istina samo jedna i ista za cijeli svijet. Najbolji način kako voljeti Boga je voljeti sve i služiti svima preobrazbom ljubavi u služenje, rekao je Bhagavān. Jutarnji dio programa u Sai Kulwant dvorani završio je pjevanjem bhajana i aratijem. Kasnije, tijekom prijepodneva, otvorena je izložba pod nazivom "Priprema, pozor...cilj" u prisutnosti starijih vođa Sai organizacije i ostalih uglednika. Nakon bogatog i šarolikog jutarnjeg programa prvi dio poslijepodnevnog programa Sathya Sai Svjetskog festivala mladih nastavljen je u dvorani Poornachandra. Skup je dao naglasak na povezivanje s elektranom koja se nalazi u našoj nutrini kako bismo pristupili ljubavi. Interaktivna i zabavna igra koja je predstavljena ohrabrila je mlade da osvježe svoja znanja o životu, radu i učenju Sathya Sai Babe.

Večernji dio programa održan u Sai Kulwant dvorani sastojao se od govora koja su održala tri govornika i multikulturalne glazbene predstave s plesnim točkama. Prvo je gospođa Olga Baranova iz Rusije podijelila svoja iskustva vezano za učenja Sathya Sai Babe i toga da ima u Njega nepokolebljivu vjeru. Gospodin Hari Ranjan Rao, mladić iz Indije, potaknuo je mlade širom svijeta izjavom da daju svoj doprinos društvu u zemljama u kojima žive. Potaknuo je mlade da se odrede kao Saijevi instrumenti i postanu dijelom Njegove božanske misije. Treći je govornik bio gospodin V. V. S. Laxman, legendarni indijski igrač kriketa, koji je bio gorljivi poklonik Bhagavāna. On je objasnio učenja iz Bhagavadgīte, posebno dajući naglasak na nevezanost od rezultata djelovanja i ističući važnost da nas vodi naš unutarnji glas. Savjetovao je mlade da očuvaju svoju dobrotu koristeći Svamijevu moć usprkos svim negativnim utjecajima posvuda oko njih. Njegove osobne anegdote pune ljubavi vezane uz njegove razgovore sa Svamijem taknule su slušatelje u srce.

Prvi dan Sathya Sai svjetskog festivala mladih završio je živahnom i kulturnoumjetničkom izvedbom pod nazivom “Ples u božanskom ritmu – Saijev način”. Mladi iz Ujedinjenih Arapskih Emirata, Nepala, Mauricijusa, Indonezije, Fijija i mnogih država Indije uključujući Rajasthan, Manipur, Gujarat, Andhra Pradesh i Punjab zadivili su okupljene svojim živopisnim plesom i akrobatskim vještinama, predstavljajući djelić različitih kultura svijeta.

Sathya Sai Svjetski festival mladih: Drugi dan

U jutarnjem programu koji je održan u Sai Kulwant dvorani 13. srpnja 2016. sudjelovale su tri govornice koje su podijelile svoje osobne priče o preobrazbi koju su doživjele zahvaljujući milosti Sri Sathya Sai Babe: gospođa Saiusha Haridas, koordinatorica mladih za Zonu 4 (Jugoistočna Azija), dr. Chandinie, predstavnica Sathya Sai mladih iz Indije, i gošća gospođa Alida Parkes, predsjednica Zone 6 (Južna Europa).

Gospođa Saiusha Haridas govorila je o svojim osobnim iskustvima s Bhagavānom i kazala kako uz Njegovu ljubav možemo doseći velike duhovne visine. Potičući mlade da imaju Saija sa sobom svaki dan, primijetila je kako bi putovanje života moglo postati svečanost kada bi uz sebe imali Saija. Govoreći nakon nje, dr. Chandinie naglasila je činjenicu kako su žene utjelovljenje božanske moći – *śakti* jer su potomkinje božanske majke. Naglasila je kako bi trebalo primjenjivati ljubav i žrtvovanje slijedeći primjer majke Sīte. Posljednja govornica jutarnjeg dijela programa bila je gospođa Alida Parkes koja je podijelila je priču o svojem putovanju sa Svamijem i potaknula mlade da žive u skladu s Njegovim očekivanjima i da Ga učine prioritetom u svojem životu. Podsjetila je mlade kako bi se stalno trebali ponašati sa sviješću o tome da ih Gospod promatra i kako bi trebali ponuditi ishode svojih djelovanja Njemu. Jutarnji program u Sai Kulwant dvorani završio je živom izvedbom tematske pjesme Sathya Sai Svjetskog festivala mladih na telugu, nakon čega su slijedili bhajani i arati.

Program je nakon toga nastavljen u dvorani Poornachandra gdje je gost govornik, dr. Chandrasekhar Narayan, direktor istraživanja u tvrtki IBM u Sjedinjenim Američkim Državama, govorio o svojim najnovijim pronalascima na području održivosti okruženja. Dr. Narayan je podsjetio sudionike na učenja Sathya Sai Babe o poštovanju prirode i skrbi za majku Zemlju. Ostali programi koji su održani

u dvorani Poornachandra bili su: Ljubav je put, predstavljanje Sathya Sai mladih o projektima služenja i radionice.

Večernji program u Sai Kulwant dvorani započeo je dvama poticajnim govorima. Govoreći prvi, gospodin Lorenzo Casadio, predstavnik Sathya Sai mladih iz Italije, pozvao je sudionike da razviju prijateljstvo s Bogom. Oslikavajući govor svojim osobnim iskustvima s Bhagavānom, govornik je primijetio kako je Bog naš najbolji prijatelj koji će nam doći pomoći kada nas drugi napuste. Govoreći nakon njega, gospodin R. Venkataramanan, izvršni direktor Tata zaklade i bivši polaznik Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje (SSSIHL), podsjetio je mlade da prihvate različitost za svoje vlastito dobro. Usmjério je pažnju mladih na učenja i Bhagavānov život koji je primjer u služenju i poticanju drugih.

Sathya Sai svjetski glazbeni tim je nakon toga održao glazbeni program pod nazivom “Što to znači biti Sai mladi” koji se sastojao od šest originalnih pjesama temeljenih na životnim iskustvima mladih tijekom različitih životnih razdoblja.

Posljednja točka večernjeg programa u Sai Kulwant dvorani bila je predstava pod nazivom “Ljubav je put do preobrazbe svijeta” koju je izveo World Drama Team – Svjetski tim za predstavu pri Sathya Sai međunarodnoj organizaciji. Predstava je poručila da je jedinstvo među vođama različitih vjera i političkih ideologija ključ za stvaranje uspješnog partnerstva kako bi se promijenio svijet. Naglasila je vrijednost ljubavi kod preobrazbe pojedinaca, zajednica i naroda. Jednostavna priča, snažni dijalozi i odlična gluma izvođača pretvorili su predstavu u dojmljiv doživljaj. Program je završio izođenjem bhajana i aratijem.

Sathya Sai Svjetski festival mladih: Treći dan

Jutarnji skup 14. srpnja 2016. godine, završnog dana festivala mladih, započeo je poticajnim govorom gospodina Brijesh Bamalwe, predstavnika Sathya Sai mladih iz Indije. Obraćajući se skupu od oko 3.000 mladih iz 70 zemalja svijeta, govornik je ustvrdio da takvo jedinstvo svijeta nije moguće vidjeti nigdje drugdje osim uz Lotosna stopala Bhagavāna Babe. Dirnuo je u srca mladih božanskim pričama o Bhagavānu i potaknuo ih da krenu putem preobrazbe ljubavi u služenje. U poticajnom govoru gospodin Julio Vivenes Villavicencio, koordinator mladih u

zoni iz Južne Amerike, naglasio je kako je prvenstvena odlika poklonika da ima čvrstu vjeru u Boga. Ispričao je osobne anegdote o Bhagavānovoj milosti kako bi naglasio sveznanje, sveprisutnost i svemoć Boga. U svojem plenarnom obraćanju, dr. Chandrasekhar Narayan, direktor istraživanja u tvrtki IBM u Sjedinjenim Američkim Državama, savjetovao je mlade da ne sude druge, da ostvaruju svoje kratkoročne ciljeve i ulože napore na najbolji način kako bi svoj život učinili uspješnim jer u putovanju života ne postoje zone za ugodno provođenje vremena. Objasnio je kako je moguće voditi uspješno poslovanje putem uvođenja ljudskih vrijednosti. Svoj je poučan govor zaključio pozivom mladima da izvrsnost pretvore u svoju naviku. Jutarnji program u Sai Kulwant dvorani završio je izvedbom tematske pjesme Sathya Sai Svjetskog festivala mladih na hindiju nakon čega su slijedili bhajani i arati.

Program je nakon toga nastavljen u dvorani Poornachandra gdje se gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade obratio mladima na plenarnom skupu. Pozvao je mlade da se povežu sa Saijem umjesto internetom jer će njihov život postati svečanost ako budu imali Saija u svojem srcu cijelo vrijeme. Podsjetio ih je kako svaki problem ima svoje rješenje i da je uspjeh moguć samo uz ispravan pristup. Gospodin Rathnakar je ispričao neke od svojih intimnih, osobnih iskustava s Bhagavānom i podijelio s mladima dragocjene bisere Njegove mudrosti.

Jutarnji je program završio tako što su se mladi iz Sathya Sai međunarodne organizacije podijelili prema geografskim zonama, kojima pripadaju, kako bi raspravili o pitanjima vezanim uz njihovo područje i razvili planove djelovanja da bi se krenulo dalje s globalnim pokretom Sathya Sai mladih. Na skupu koji se održavao istovremeno, mladi iz Sri Sathya Sai seva organizacije iz Indije (SSSSO) sudjelovali su u poticajnom predstavljanju projekta Sri Sathya Sai Vidya Jyothi o obrazovanju.

Završni skup Sathya Sai Svjetskog festivala mladih održan je poslije podne 14. srpnja 2016. godine u Sai Kulwant dvorani. Tamo se dr. Shivendra Kumar, međunarodni koordinator mladih, obratio okupljenima. Govoreći o festivalu, zahvalio je mladim sudionicima, dobrovoljcima, voditeljima programa, starijim članovima Sathya Sai međunarodne organizacije i Radio Sai timu što su festival

mladih učinili uspješnim. Isto je tako predstavio Zaključke Sathya Sai svjetskog festivala mladih koji su prijedlozi budućeg plana djelovanja mladih.

U svojem obraćanju, gospodin Nimish Pandya savjetovao je mlade da svoje cjelokupno djelovanje ponude Bhagavānu bez preuzimanje vlasništva nad njihovim postignućima. Kroz prekrasnu priču pozvao ih je da koračaju putem služenja i predanosti kao lavovi.

Dr. Narendranath Reddy, koji je govorio sljedeći, čestitao je mladima na njihovom prekrasnom naporu, zanosu, vodstvu i organizacijskim sposobnostima koje su pretvorile festival mladih u nezaboravno događanje. On je savjetovao mlade da razviju odnos ispunjen ljubavlju s Bhagavānom Babom, da primjenjuju Njegova učenja i osvoje Njegovu ljubav i milost. Podsjetio ih je kako je Svamijev najveći blagoslov Njegova ljubav koju bi trebali čuvati u svojem srcu.

Kratki dio videosnimke govora Bhagavāna Babe prikazan je nakon toga. U njemu je On savjetovao mlade da provode nadzor nad osjetilima, razvijaju ljubav i oslobode se životijskih obilježja i loših navika. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin – Nema mira i sreće bez promišljanja o Bogu”.

Veličanstvenu završnicu festivala mladih predstavljao je izniman glazbeni nastup pod nazivom “Simfonija za Saija – Naša srca kucaju za Tebe”. Orkestralna izvedba 65 mladih svirača, glazbena izvedba mladih koja je doprla do dubine srca, prenijela je slušatelje na više razine savršenom sinergijom ritma, melodije i predanom izvedbom. Slijedio je program bhajana koji je završio bhajanom “Love is my Form, Truth is my Breath – Ljubav je moj oblik, istina je moj dah” kojeg je svojim zlatnim glasom otpjevao Bhagavān. Arati, koji je izveden u 19.30, obilježio je sretan završetak ovog veličanstvenog Svjetskog festivala mladih.

Svečanost povodom diplomiranja SathyaSai mladih

Najprije je održana svečanost povodom diplomiranja 200 Sathya Sai mladih iz 49 zemalja koji su završili svoju obuku u okviru Sathya Sai međunarodnog programa vodstva za mlade (Sathya Sai International Youth Leadership Programme – SSSIYLP) u Sai Kulwant dvorani 11. srpnja 2016. godine. SSSIYLP je razvijen 2014. Godine kako bi se pružila standardizirana obuka o vodstvu Sathya Sai

mladih temeljena na Bhagavānovim učenjima. Tečaj pokriva temeljno znanje i praktičnu primjenu u društvu u okviru devet modula – šest od njih se izvode on-line dok se tri održavaju tijekom boravka u Prasanthi Nilayamu na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Područja na koja se usredotočuje uključuju život Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i Njegova učenja, pregled i djelovanje Sathya Sai međunarodne organizacije (SSIO), učenja Bhagavāna Babe o vodstvu, izazove s kojima se mladi susreću, komunikacija s ljubavlju, dinamika tima i projektni menadžment.

Program je započeo u Sai Kulwant dvorani u 17 sati obraćanjem dvoje Sai mladih. Prvi je govornik bio gospodin Deviesh Tankaria iz Ujedinjenog Kraljevstva, koji je predsjednik SSSIYLP odbora. On je govorio o tome kako je program potaknuo mlade širom svijeta da usvoje Svamijeva učenja i da preuzmu vodeću ulogu u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji. Druga je govornica bila gospođa Selene Ricart, predstavница mladih za Argentinu, koja je diplomirala nakon završenog programa SSSIYLP 2015. godine. Govoreći o lekcijama koje je naučila i svojim iskustvima u programu, pričala je kako je odlučno primjenjivala ono što je naučila. Bila je prikazana kratka videosnimka o Sathya Sai International Youth Leadership Programu.

Dirljiv glazbeni program pod nazivom “Sevaks to Nayaks – Dobrovoljci vođama,” kojim je predstavljeno putovanje mladih od “Ja” do “Mi” i od dobrovoljca do vođe, bila je sljedeća točka. Započevši s pjesmom “Sathya Aur Dharma Ke Raah Pe – Mi ćemo kročiti putem istine i ispravnosti”, kojom se navodi odluka mladih da slijede istinu – *satya* i ispravnost – *dharma* u životu, pjevači su otpjevali još tri pjesme ispunjene dubokim duhovnim istinama. To su bile “Vachanamrutam Pramamrutam – Riječi ispunjene nektarom sa srži ljubavi”, “I am God – Ja sam Bog” i “Ideal Sai Youth – Idealni Sai mladi”. Nakon ovog glazbenog programa, koji je dopirao do dubine srca, slijedila je svečanost povodom diplomiranja na kojoj su mladi, koji su završili Sathya Sai International Leadership Youth Program, dobili diplome od starijih članova Sai organizacije.

GLAZBENI I KULTURNI PROGRAMI

U predvečerje održavanja Sathya Sai Svjetskog festivala mladih, Sathya Sai mladi s Mauricijusa, iz Južne Afrike i Australije izveli su program poklonstvene glazbe i kulturne programe svih četiriju dana, od 7. do 10. srpnja 2016. godine.

Prvi program poklonstvene glazbe pod nazivom “Sai Charanam Pranamamyaham – Iskazujemo pozdrave pred Lotosnim stopalima” izveli su poklonici iz Južne Afrike 7. srpnja 2016. godine. Započevši svoju izvedbu hvalospjevom – *stotra* “Sayeeswara Shatakam”, zadivili su slušatelje produhovljenim poklonstvenim pjesmama među kojima su se našle “Kya Kare Sansar Tera Pyar To Hamara Hai – Što može učiniti svijet kada mi imamo Tvoju ljubav”, “Bho Shambho Swayambho – Gospod Šiva se sam rađa”, “Hamko Tumse Pyar Kitna – Koliko Te volimo” i završili svoju izuzetnu izvedbu produhovljenim spletom bhajana.

Sljedeći glazbeni program isto su tako izveli poklonici iz Južne Afrike 8. srpnja 2016. godine. Oni su otpjevali sa žarom i ritmom cijeli niz poklonstvenih pjesama i bhajana među kojima su bili “Manasa Bhajare Guru Charanam – O, umu, štuj lotosna stopala duhovnog učitelja - *guru*”, “Bhola Sankara Bhola – Šiva, iskreni”, “Tu Pyar Ka Sagar Hai – Ti si ocean ljubavi” i završili svoj program spletom bhajana kojim su obilježili jednostavnost i spontanost.

9. srpnja 2016. godine oko 200 mladih s Mauricijusa izvelo je glazbeni program, koji je dopirao do duša slušatelja, pod nazivom “Mana Banga Sai”. Započevši svoj program pjesmom molitvom posvećenom Gospodu Ganeši, pjevači i glazbenici zaokupili su pažnju slušatelja gotovo sat vremena svojom vrhunskom izvedbom pjesama među kojima su se našle “Wonderful is Your Unfailing Love – Tvoja neiscrpna ljubav je prekrasna”, “Madhura Mohana Ghana Shyama”, “Oh Sai Baba Hamaar” da bi program završili sa “Sai Medley” ispunivši cijeli prostor ljubavlju i predanošću.

Skupina od 80 Sai mladih, mladića i djevojaka iz Australije izvela je program poklonstvene glazbe pod nazivom “The Call has Come – Poziv je stigao” 10. srpnja 2016. godine. Započevši svoju izvedbu u 17 sati pjesmom dobrodošlice “Swagatam Suswagatam” završili su svoju odličnu izvedbu popularnom Qawali pjesmom “Adhuri Hai Yeh Zindagi – Život je beskoristan bez Tebe”. Ostale

pjesme koje su pjevali, bile su: “Open your Heart – Otvori svoje srce”, “Madhura Mohana Ghana Shyama” nakon čega je slijedio program bhajana.

Iz naših arhiva

VJERA JE PRVI UVJET ZA PREPOZNAVANJE BOŽANSKOSTI

IME GOSPODA ODIŠE BOŽANSKOM SLAVOM

Ovo je sveti dan kada poklonici promišljaju o veličanstvenosti i sjaju Gospoda te kušaju slatkoću Njegovog imena, koje im je tako drago, jer u sebi sadrži cijelu Bhāgavatu. Utjelovljenje – *avatāra* u liku Kršne bilo je potpuno utjelovljenje sa svih šesnaest obilježja i faceta slave. Kod utjelovljenja u liku Rāme od šesnaest obilježja svaki je od troje braće imao po jedno i Paraśurāma, Rāma sa sjekirom koji je bio Njegov suvremenik, imao je jedno sve dok ga Rāma nije sreo i bacio na Njega djelić božanske moći koju je imao. Ostala utjelovljenja bila su za određene svrhe, za potiskivanje zla predstavljenog od jedne zle osobe ili skupine osoba. Utjelovljenja u liku Rāme i Kršne bila su međutim, u većoj mjeri za opće namjene, za misiju obnove ispravnosti – *dharma* i usvajanja života ispunjenog vrlinama, osim kažnjavanja zlih i poučavanja svijeta o tomu kako zlo neće uspjeti.

Čovjek je spoj ljudskosti, animalnosti i božanskosti. Tragedija je ako se ne može osloboditi animalnosti ali je još veća tragedija ako ne može njegovati svoju božanskost. Promišljanje o Rāmi i Kršni kao utjelovljenjima Boga i njihovim božanskim igrama – *līlā* i božanskoj moći – *mahimā* najsigurniji je način njegovanja Boga u čovjeku.

Izgovarajte ime Boga s ljubavlju

Prije svakog utjelovljenja, dva suradnika se isto pojavljuju vezano uz zadatak uz koji se utjelovljenje pojavljuje – moć privda – *māyāśakti* i moć sjedinjenja s božanskim praisvorom – *yogaśakti*. Privid – *māyā* dolazi kao starija sestra kako bi upozorila zle. Sjedinjenje – *yoga* dolazi kao stariji brat kako bi oduševljavao i stalno bio u društvu. Privid – *māyā* gura Kamsu sve dublje i dublje u propast kako

bi njegov pad bio što strašniji i poučniji. No, u ovom željeznom, kali dobu, zli trebaju biti poboljšani i obnovljeni putem ljubavi i suosjećanja. To je razlog zašto je ovaj avatar došao nenaoružan. Došao je s porukom ljubavi. Jedino oružje koje može promijeniti zle i opake je izgovaranje imena Gospoda s ljubavlju.

Velika lekcija za čovjeka o događaju Kaliya

Ime odiše božanskom slavom tako da, kada se preokrene u umu, ono ga pretvara u instrument za oslobođenje od zablude. Uzmite ime Navanītacora – kradljivac maslaca koje se koristi za Kršnu. To ne određuje osobu koja bježi s maslacem koji su ljudi spremili. Ono što je On ukrao nije maslac koji nastaje tako da se bučka usireno mlijeko. To je maslac vjere koji se osvaja postupkom mućkanja koji nazivamo “težnja” od usirenog mlijeka kojeg nazivamo “svjetovno iskustvo”. On čezne samo za tim “maslacem”. Kada je Yaśodā korila dijete Kršnu zbog te “krađe”, On je odvratio: “Ali majko, oni vole kada ja kradem, oni su tužni kada to ne činim, oni ne prave maslac, oni to čine u nadi da ću ga ja ukrasti jer, kada ja kradem, njihova su srca osvijetljena i oni se bude. ”

Među svim čudesnim pustolovinama kojima je zapanjivao ljude tijekom Svog djetinjstva, koje su im otkrivale božanskost koja je došla među njih, događaj vezan uz Kaliyu ima najveće značenje. Zmija Kaliya je trovala vodu rijeke Yamune i prostor iznad nje svojim dahom tako da bi svi koji su došli u blizinu, bilo da se radilo o čovjeku ili stoci, pali mrtvi. No Kršna, božanski dječak, skočio je u duboku rijeku, primorao opaku zmiju da se podigne iznad razine vode i skaćući preko njezinih otrovnih zubi i po kukuljici, On je plesao po njima svojim nježnim Lotosnim stopalima. Pritisak tih nježnih svilenkastih stopala bio je dovoljan da prisili smrtonosni otrov da isteče iz zubi monstruoze kobre i zauvijek ih pretvori u bezopasne

Dopustite božanskosti u sebi da zagospodari umom

Ovo je velika lekcija za čovjeka. Ova božanska igra – *līlā* prilično je različita od prethodnog događaja koji je pokazao nadljudsku snagu i mudrost djeteta Kršne. Odnio ga je demon oluje, udario ga je demon teleta, srušio ga je demon kola, ključao ga je demon rode, otrovao ga je demon bolničarke, no skeptici mogu lako pripisati ta čuda slučaju ili podudarnosti ili pak preuveličavanju. No priča o događaju s Kaliyom dragocjena je lekcija u duhovnoj vježbi – *sādhana*.

U dubokom mirnom jezeru uma – mānasarovara vreba otrovna kobra sa šest kukuljica – pohota, ljutnja, pohlepa, vezanost, oholost i mržnja – preplavili su zrak i uništavaju sve u svojoj blizini. Ime Gospoda, kada uroni u njegove dubine, prisiljava je da izađe na površinu kako bi mogla biti uništena. Zato dozvolite Bogu u sebi, Kršni, Gospodu koji vlada nad umom, dopustite mu da skakuće po uzdignutim kukuljicama i ukroti opaku zmiju, dopustite joj da povрати otrov i postane pobožna – *sattva* i slatka. To je duhovna vježba – *sādhanā* koju ta priča poučava, dužnost koju nalaže.

Svi avatari uče, kao prvi korak na dugom putu duhovne vježbe – *sādhanā*, odbaciti vezanost. U treća yugi je Yoga Vasishta poučavao istom pravilu. U dvapara yugi Kršna je poučavao Arjunu da odbaci vezanost uz pojavni svijet – *viśaya vāsanā*.

Kršnine božanske igre – *līlā* uče nas dubokoumne lekcije

Ljudi izgovaraju, s očitom vjerom: “Kršna, Kršna, Kršna,” ali nikada ne odustaju od težnje za svjetovnim stvarima ili slavom – *triśna*. U svakom vremenskom razdoblju – *yuga* javlja se utjelovljenje – *avatāra* Gospoda koji je sišao kako bi otkupio, oživio i ponovno izgradio. U današnje vrijeme super sila – *mahāśakti*, moć privida – *māyāśakti* i snaga sjedinjenja s Bogom – *yogaśakti* došle su, sve zajedno, u jednom ljudskom liku. Vaše bi nastojanje trebalo biti privući ga bliže i na taj način zadobiti milost.

Avatari poučavaju ljude lekcijama o tome kako spoznati Boga. Čovječanstvu su potrebni božanski učitelji kako bi ih spasili od njihovih nevolja. To je svrha utjelovljenja Boga – *avatāra* koji silaze na Zemlju kako bi čovječanstvu pokazali načine spoznaje Boga. Vi morate prepoznati tu istinu. Bog ne silazi na Zemlju i ne utjelovljuje se bez svrhe. Svrha je oplemeniti prirodu čovjeka. Biti rođen kao čovjek predstavlja rijedak blagoslov. Avatar poučava čovječanstvo kako spasiti opstanak čovjeka.

Sušтина Kršninog života je u tome što je On objavljivao istinu svijetu, promicao trajne istine i oduševljavao svijet svojim božanskim igrama – *līlā*. Kada je Balarama rekao Yaśodi da je zatekao Kršnu kako jede blato, Kršna je rekao: “O, majko, jesam li ja dijete, krivovjerac ili nepromišljenik da bih jeo blato? Pogledaj i uvjeri se sama ima li u mojim ustima ikakvog blata!” I kada je On otvorio usta, Yaśodā je bila zapanjena vidjevši četrnaest svjetova kozmosa u tim božanskim

ustima. Ona nije mogla vjerovati svojim očima i uzviknula je: “Je li ovo san? Je li ovo privid – *māyā* ili Višnu? Je li to iluzija koju je netko stvorio? Je li to istina? Jesam li ja Yaśodā ili netko drugi? Ja sam potpuno zbunjena.” Yaśodā nije imala vjere u sebe i zato nije mogla prepoznati Kršninu božankost. Povjerenje u samoga sebe preduvjet je za prepoznavanje božanskosti, a Yaśoda je uvijek promatrala Kršnu kao svojega sina i majčinska vezanost zasjenila je njezino razumijevanje.

Svaka priča vezana uz Kršnu je prekrasna. To je razlog zašto je Vyasa objavio da su sve priče koje se odnose na avatare Višnua, pune čudesnosti i ljepote.

-Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Sri Krishna Janmashtami

NAŠ VJEČNI SUPUTNIK

R. J. Rahtnakar

Na način na koji me ljudi traže,

Ja im odgovaram.

O, Arjuna! Svatko slijedi

Moj put u svakom pogledu.

(Bhagavadgita stih 4.11)

Poklonici pridavaju različita imena i oblike Bogu i štiju Ga na različite načine u skladu s njihovim očekivanjima. Kakvi su osjećaji, takav je i ishod – *yad bhāvat tad bhavati* – postajete ono što mislite. Božji odgovor tražitelju u skladu je s njegovim osjećajima. Kao što Bhagavān objašnjava, Bog poprima oblik ovisno o njihovom izboru kako bi po njima prosuo svoju milost.

Svaki poklonik ima jedinstven način povezivanja s Bogom

Ako mi Boga smatramo svojim prijateljem, On će nam odvratiti na istovjetan način. Pastirice u Brindavanu – *gopāla* smatrale su Kršnu svojim dragim prijateljem, slijedile su put predanosti kao prijatelj – *sākhya bhakti* uz osjećaj

prijateljstva i otkupile svoj život. Hanumān, suština predanosti putem služenja – *dāsyā bhakti*, njegovajnjem odnosa gospodar-sluga, postao je besmrtn zahvaljujući služenju Gospodu Rāmi s potpunom predanošću. Priča o djetetu Dhruvi, koje je ostvarilo uzvišeno stanje svojim ustrajnim izgovaranjem imena Gospoda Nārāyane, nastavlja nas poticati još i danas. Mnogi su oni koji u ovom svijetu štiju Boga vjerujući da je On bez lika i da sve prožima. Oni ga doživljavaju u skladu s tim. Kao što je svetac Thyagaraja pjevao: “Bog se manifestira u skladu s osjećajima poklonika”.

Na tisuće poklonika ide u Prasanthi Nilayam kako bi svoje molitve uputili Bhagavānu, izrazili Mu svoje želje i dobili Njegove blagoslove. On odgovara na osjećaje poklonika bez obzira na njihovu narodnost, jezik, kastu, religiju ili regiju iz koje dolaze. Možemo pitati bilo kojeg poklonika, svatko od njih ima jedinstven način povezivanja s Njim i način kako Ga doživljava. Tako Bhagavān postaje sastavnim i neodvojivim dijelom života poklonika kao da bi svaki od poklonika imao Svamija samo za sebe da se brine o njemu. To je razlog zašto se sjaj Svamijeve univerzalne i božanske ljubavi proširio na cijeli svijet. Kako Bhagavan jest sam oblik ljubavi, On prosipa svoju ljubav i milost na sve nas, Njegovu djecu, nazivajući nas s puno pažnje “Utjelovljenja ljubavi”! Ovdje bih želio podijeliti s vama neka od svojih iskustava Njegove božanske milosti.

Neka nas Gospod štiti i čuva!

Neka naša inteligencija i vrline rastu u zajedničkom radu!

Živimo u prijateljstvu bez ikakvih sukoba!

(stihovi na sanskrtu)

Tajna nevidljive ruke

Jedan od mojih prijatelja, s kojim sam dijelio sobu, imenom Madan imao je jako rijedak i poseban zdravstveni problem. Dok bi spavao tijekom noći, njegovo bi disanje odjednom prestalo. Upravo u tom trenutku njemu bi bila potrebna naša pomoć jer se borio za dah. No mi nikako nismo mogli znati kada će doći do potrebe za našom pomoći. Čak niti liječnici nisu mogli utvrditi koji je razlog.

Nama je to postao svojevrsan izazov jer bismo mu morali pomoći usred noći kada bi imao napad. Nije nam bilo moguće predvidjeti takve situacije i u vrijeme napada čvrsto bismo spavali. Ne pronalazeći nikakav način kojim bih uklonio patnje tog dječaka, jednog sam dana uputio usrdne molitve Svamiju da nam pokaže način na koji to riješiti.

Te iste noći probudila me je nevidljiva ruka, i to nekoliko trenutaka prije no što je Madan ponovo ostao bez zraka. Na opće iznenađenje i sasvim neočekivano, to prilično neobično iskustvo da budem probuđen od strane nevidljive ruke, nastavilo se još nekoliko mjeseci i zahvaljujući tomu ja sam mogao biti pored Madana uvijek kada bi očajnički trebao pomoć. No, čija je to dobronamjerna ruka bila koja me je prodrmala iz sna tijekom noći, svih noći, ostala mi je tajna.

Svjedočeći Madanovoj patnji i spoznajući da postaje sve odbačeniji i potišteniji dan za danom, neki od nas koji smo s njime dijelili sobu, uputili smo Svamiju molitvu u vezi s tim problemom. Svami nam je, kao izraz svojeg beskrajnog suosjećanja, dao posvećeni vibhuti za njega govoreći: “Ja znam, nemojte brinuti, on će biti dobro”. Na neki čudesan način od toga dana pa nadalje zdravstveni problem koji ga je mučio tako dugo počeo je iz dana u dan bivati sve manje uočljiv i postupno, kada je završio svoje školovanje i napustio hostel, bio je u potpunosti riješen svojeg zdravstvenog problema.

Međutim, odgovor na moje pitanje vezano uz nevidljivu ruku nastavio me je i dalje mučiti. S jedne strane, čvrsto sam vjerovao kako to nije bio nitko drugi no Svami, ali s druge strane imao sam snažnu želju da dobijem potvrdu za to od samog Svamija. Zato sam nastavio moliti kako bih dobio odgovor od Svamija.

Prošle su tri godine. Tijekom ljetnih praznika Svami me je blagoslovio pozivom da Mu se pridružim u Kodaikanalu, zajedno s nekoliko drugih studenata, učitelja i poklonika. Jednoga jutra On me je pogledao i rekao: “Pripremi se održati govor studentima večeras”.

Svamijeve su riječi dovele do toga da su mi trnci prošli niz kralježnicu jer sam do sada samo običavao slušati govore drugih a sam do sada nisam održao niti jedan govor. Počeo sam se jako znojiti usprkos prohladnom vremenu u Kodaikanalu. Cijeli sam dan proveo u velikoj napetosti, razmišljajući o svojem govoru koji ću održati navečer. Zamijetivši u kakvom se stanju nalazim, Svami je navečer došao k

meni i rekao: “Ti nisi spreman za svoj govor. Jesi li? Dobro se večeras pripremi, a govorit ćeš sutra ujutro.”

Kada sam započeo duboko razmišljati o temi svog govora, pitanje koje je ostalo neodgovoreno u posljednje tri godine, odjednom se pojavilo u mojem umu. Pomislio sam kako je ovo zlatna prigoda postaviti to pitanje Svamiju i dobiti od Njega odgovor. Uložio sam krajnje napore kako bih se pripremio za govor.

Sljedećeg jutra, kao što mi je to već najavio, Svami me je pozvao da govorim. Bio je to moj prvi govor u božanskoj prisutnosti i zato je sasvim prirodno da sam bio malo nervozan. No, kako sam za to bio dobro pripremljen, moj je govor protekao prilično lako. Tijekom mojeg govora spomenuo sam svoja iskustva vezano uz nevidljivu ruku i kazao da mi je do danas ostala tajna čija je to ruka bila koja me je budila uvijek u pravom trenutku, kako bih ja mogao pružiti ruku pomoći tom dječaku. Kada sam završio tu rečenicu, Svami me je pogledao uz osmijeh i rekao: “Ne znaš li da sam Ja bio taj koji te je probudio svaki put?”

Utjelovljenje božanske ljubavi

Čuvši potvrdu od samog Svamija kako je stvarno to bila Njegova nevidljiva ruka, bio sam preplavljen osjećajima i sjeo sam ne izgovorivši više ni riječi, dok su se suze slijevale niz moje obraze. Svami mi je s ljubavlju pružio čašu vode kako bih je popio i nastavio govoriti. Ne sjećam se o čemu sam kasnije govorio, ali sam svoj govor završio prilično brzo.

Poslije podne Svami je pitao neke od gostiju: “Kako vam se činio Rathnakarov govor kojeg je održao jutros? Svaka riječ koju je izrekao proizašla je iz njegovog srca.” Bhagavānova pozitivna napomena pružila mi je veliko povjerenje i nemjerljivu snagu. Svami, u svojoj beskrajnoj milosti, uvijek dolazi kako bi spasio svoje poklonike. “Kakav posao ima Bog kada nema poklonika,” čuo sam da Svami govori često puta.

Zašto bismo se trebali bojati bilo čega kada imamo svemogućeg i svemilostivog Gospoda kao svoje utočište, koji uvijek ispunjava naše srce odvažnošću i povjerenjem? On je naš jedini istinski prijatelj i vječni spasitelj. Može se dogoditi da ne bude nitko s nama tko bi nam mogao priskočiti u pomoć u trenucima kada

će nam to biti potrebno, ali moramo se sjetiti da je Svami uvijek s nama, da nas vodi i da nas čuva.

Jednom sam prilikom putovao u Pariz. Nakon što sam izišao iz zrakoplova i izvan prostora zračne luke, molio sam Svamija da bude uz mene. Dok sam stajao izvan zračne luke, primijetio sam automobil koji mi se približavao i zaustavio se tek nekoliko koraka od mene. Vidio sam sliku Svamija u bijeloj haljini s obje ruke uzdignute u položaj blagoslova koja je bila zataknuta za prozor sa strane. Ne mogu opisati svoju radost kada sam vidio tu fotografiju Bhagavāna s njegovom potvrdom punom ljubavi. “Čemu strah kada sam Ja ovdje?” Svakoga dana na tisuće automobila stiže do zračne luke u Parizu i odlazi dalje. Niti jedan automobil neće se tamo zaustaviti duže od deset sekundi. Ako je tome tako, kada sam ja izišao iz zgrade zračne luke upravo je u tom trenutku stigao taj automobil sa Svamijevom fotografijom i zaustavio se ispred mene. Nije li to bio znak Njegove božanske milosti?

“Ja sam uvijek u vama, s vama, oko vas, iznad vas i ispod vas”, objavio je Bhagavān. Kako je istinita ta božanska potvrda! Slatkoću Svamijeve ljubavi može se samo doživjeti.

Nigdje drugdje ne možete pronaći bogatstvo koje se može mjeriti s bogatstvom Saija. Ako pitate koje je bogatstvo Saija, to je istinski nesebična, čista i vječna ljubav. (stihovi na telugu)

Naša želja za Njegovom ljubavlju nikada ne može biti utažena tako da o njoj govorimo ili pišemo na razno razne načine.

Svami, avatar ljubavi, odveo nas je u visine božanskog zanosa i ispunio naša srca blaženstvom kroz mogućnost da Ga vidimo – *daršana*, dotaknemo – *sparšana* i razgovaramo s Njim – *sambhāšana*. On je odabrao mandir u Prasanthiju za svoje božansko boravište dok se kretao među nama u svojem fizičkom obliku. No On je uvijek čvrsto usađen u hramu našeg srca – *hrdaya mandira*. Upućujem molitve Svamiju da bude naš vječni suputnik i vodi nas do božanskog odredišta, držeći nas za ruku na ovom životnom putovanju.

Samasta Lokah Sukhino Bhavantu

-autor, gospodin R. J. Rathnakar član je Sri Sathya Sai središnje zaklade

FORUM BIVŠIH STUDENATA – ALUMNI

**ZNAČENJE SAI OBRAZOVANJA ZA
POSLOVANJE**

Profesor Rathunath

Sai obrazovanje obuhvaća dvije razine procesa obrazovanja – prva se razina odnosi na znanje o materijalnom svijetu dok se druga razina usredotočuje na otkrivanje bogatstva našeg unutarnjeg bića. Najvidljiviji kontekst obrazovanja su dodiplomski i poslijediplomski programi, no tema koja se provlači kao potka u obrazovanju je oblikovanje navika uma i srce koje se usredotočuje na život posvećen svjesnosti o Bogu i pomoći pojedincu da poveže svoje unutarnje sebstvo s Božjom ljubavi dok služi druge. Student koji sudjeluje u Sai sustavu obrazovanja živi život obilježen strogošću i duhovnom vježbom – *sādhanā*. Do dubljih razina promatranja samoga sebe i preispitivanja samoga sebe dolazi kada studenti provode vrijeme u pjevanju bhajana, sjedenju u tišini u očekivanju Svamijevog daršana i u činovima služenja koji se provode u okviru hostela i koledža kojima pripadaju.

Studenti kao tražitelji istine

U godinama odrastanja studenti koji pohađaju Institut, imaju prilike držati se podalje od popuštanja samome sebi i podalje od trenutnih ili kratkotrajnih užitaka. Sai obrazovno iskustvo provodi studenta kroz laboratorij fizičkih, mentalnih, intelektualnih, osjetilnih i duhovnih iskustava gdje na kraju puta mladi studenti teže za samodisciplinom, predanosti, odgovornosti i elastičnosti da prihvate teško s lakim. Pristup rješavanju problema je pozitivan jer postoji velika svjesnost o božanskoj volji. Zato uvijek postoji put naprijed u svakom izazovu na koji naiđemo u životu. Motivacija studenata u Sai obrazovanju je ugoditi Svamiju. To je razlog zašto počinju primjenjivati izreke “Rad je štovanje”, “Dužnost je Bog”. Kada su uključeni u razne dodiplomske i poslijediplomske programe, njihovo je učenje ponuda Bogu.

Studenti koji su uključeni u Sai obrazovni sustav, razvijaju usmjerenje na svakodnevni život – zdravu ravnotežu između učenja, duhovnih vježbi i služenja zajednici. Na taj način studenti u sustavu uče vrlinu predanosti sebi i drugima i uče

kako razumjeti svijet u kojem žive. Neki od njih imaju dragocjeni osobni cilj da dožive Svamija u svakom trenutku svog života. Oni se ponašaju na način koji ostatak zajednice uvažava, oni žive svoj studentski život kao tražitelji istina – *jijñāsu*, tražitelji znanja, udubljeni u učenje ne samo akademskih sadržaja već isto tako i tajni života.

Studenti žive život koji se sastoji od učenja, voljenja Boga i služenja drugima. Imajući u vidu tu stvarnost, ne iznenađuje da nailazimo i na to kako osjećaj studenata za samouvažavanje često postaje izjednačen sa sposobnošću da žive život u strogosti, svjesnosti o Bogu i da budu na usluzi zajednici umjesto da samo postižu dobre ocjene i akademske stupnjeve. Učenje u Sai obrazovnom sustavu nije samo puka igra sposobnosti već postupak samodiscipline. Takvo je obrazovanje usredotočeno, kada se radi o ciljevima, onima koji su bitni za prirodu. Student se upućuje na put kako bi postao djelotvorniji kao ljudsko biće. Naučeno se vrednuje ovisno o tomu što može učiniti da pospješi svoju djelotvornost i da pomogne drugima. Kada student živi u svjesnosti o Bogu, postupak učenja postaje sam sebi nagradom. Drugim riječima, postupak učenja ne ovisi toliko o vanjskim poticajima kao što su ocjene ili znanstveni stupnjevi, koliko ovisi o zadovoljavanju potrebe da se živi život tražitelja istine.

Menadžment temeljen na vrijednostima u korporativnom svijetu

Razvoj moralnosti nastavlja se i u odrasloj dobi. Do posebno velikih promjena može doći u dobi mladih odraslih kada se radi o obrazovanju. Studenti na poslijediplomskom studiju nalaze se u kritičnom razdoblju kada se radi o razvoju njihove percepcije o organizacijskoj izvrsnosti, korporativnoj svrsi, vodstvu i primjerenim odlukama u slučaju etičkih nedoumica u poslovanju. Njima je potrebno vrijeme kako bi se razvili u pojedince čvrstog uma koji su odvažni djelovati u suočavanju s ponekad konfliktnim odgovornostima. Ekonomija i etika, realizam i idealizam osiguravaju perspektivu koja je kompaniji potrebna kako bi uspješno poslovala u današnjem svijetu.

Sai obrazovanje temelji se na izreci “Krajnji cilj obrazovanja je karakter”. Karakter od skupine pojedinaca koja je identificirana kao predstavnici poslovne organizacije u krajnjoj liniji ima utjecaja na poslovanje. Karakter pojedinaca, koji se nalaze u ulozi ključnih donositelja odluka, pospješuje profitabilnost jer to može privući

kupce i investitore do razine njegove pravičnost kao i zaposlenike koji će posao obaviti.

Danas u poslovnom menadžmentu postoji snažna potreba da se posluje dobro i da se istodobno čini dobro u društvu. To zahtijeva dvostruki naglasak na profit i društvenu svrhu kao i snažnu potrebu da se svijet pretvori u bolje mjesto. Promjena u načinu gledanja vlasnika i menadžera u poslovanju traži se kako bi se mjerio njihov uspjeh ne samo u smislu profita, uspješnosti i udjela na tržištu već isto i u smislu kako poslovanje doprinosi društvenoj pravednosti, održivosti okruženja i vrijednostima u skladu s kojima su odlučili živjeti. Njihov korporativni sektor ima sposobnost da povede revoluciju koja će promijeniti svijet na bolje služenjem siromašnima, promicanjem ljudskih prava i pokretanjem gospodarske aktivnosti na mjestima gdje je najviše potrebno. Sai studenti imaju svoju ulogu koja im je određena, a ta je da budu katalizatori koji će izgraditi zajednicu, potaknuti podjelu znanja, povezati ljude jedne s drugima i pospješiti sposobnost da se povežu, energiziraju i potaknu ljudi.

Studenti koji žive život posvećen učenju i duhovnosti, razvijaju posebnu razinu samopouzdanja. Vjerovanje u svoje sposobnosti potaknuto je vjerovanjem u božansku potporu. Razlozi zbog kojih su u to uključeni temelje se na vrijednostima i osjetilnoj sastavnici o tome kako se pojedinac osjeća u izvršavanju određenog zadatka temeljenog na izreci “Ruke u društvu a glava u šumi”.

Način na koji se danas vodi poslovanje širom svijeta, vezan je uz natjecanje i udruživanje kako bi se ostvarila prednost u natjecanju. Čovjekov doprinos poslovanju u velikoj se mjeri vrednuje ovisno o njegovoj sposobnosti da bude uspješan u natjecanju. Međutim, Sai obrazovanje donosi novi pogled na udruživanje kako bi se postigao uspjeh. Svatko od nas je pojedinac, naš se identitet određuje na temelju našeg odnosa sa drugima i s Bogom. Općenito, obrazovanje o menadžmentu usmjerava studente na oštrenje njihovih analitičkih i racionalnih sposobnosti donošenja odluka, no studenti, koji polaze Program menadžmenta u Sai obrazovnom sustavu, pored savladavanja gradiva imaju priliku spoznati kako oni dijele duboku povezanost s Bogom, sa svojim roditeljima, sa svojom obitelji, kompanijom i zajednicom. Poslovanje se tako najbolje razumijeva kao mreža odnosa koja povezuje dioničare, vlasnike, menadžere, radnike, kupce, dobavljače

jer su svi oni ovisni jedni o drugima i zajednički služe u ostvarivanju ciljeva koji donose dobrobit.

-autor je bivši M.Com student na Svamijevom koledžu, sada je profesor Korporativne strategije i politike na Indijskom institutu za menadžment (Indian Institute of Management- IIMB) u Bangaloreu

UČITI KAKO SLUŽITI DOK SE POUČAVA NA SVAMIJEVOM SVEUČILIŠTU

Profesor Peter Pruzan

Imao sam tri doma u tri različita dijela svijeta. Moj prvi dom bio je u Sjedinjenim Državama gdje sam rođen (1936. godine) i gdje sam odrastao. Moj drugi dom bio je u Danskoj. Prvobitno sam posjetio tu prekrasnu zemlju u Sjevernoj Europi kako bih proveo istraživanje, ali bio sam toliko zadivljen njezinom kulturom i poštovanjem ljudskih vrijednosti da sam se tamo preselio sredinom 1960-ih godina. Moj treći dom je Indija koju sam prvi puta posjetio 1974. godine vezano uz projekt koji sam vodio za World Bank iz Bangladeša. Od 1989. godine, zajedno sa svojom suprugom, putovao sam u Indiju više od 40 puta, uglavnom vezano uz moja predavanja na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Tijekom velikog broja tih putovanja iskoristili bismo priliku da putujemo Indijom uzduž i poprijeko. Često bih održavao predavanja kao gost predavač na vodećim indijskim sveučilištima ili sam bio glavni govornik na međunarodnim konferencijama. Istinski smo zavoljeli ovu prekrasnu, poticajnu, zbunjujuću i izazovnu zemlju. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba je često jasno ukazivao na to kako je Indija naš dom i 2003. godine On je osigurao stan za moju suprugu i mene vezano uz moja predavanja na Njegovom sveučilištu.

Poučavanje studenata metodama istraživanja

S ateističkim nasljeđem i akademskom karijerom koja je ogrezla u racionalno znanstveno razmišljanje, nikada me ne prestaje čuditi da su posljednjih 27 godina, od mojeg prvog posjeta Prasanthi Nilayamu, moje vrijednosti, moji ciljevi u životu i moje svakodnevno ponašanje bili oblikovani učenjima Bhagavāna, On je uvijek sa mnom. I da mi je itko rekao prije mog prvog susreta sa Svamijem 1989. godine da ću kasnije provesti cijeli semestar, otprilike pet mjeseci svake godine,

poučavajući i vodeći studente koji se pripremaju za znanstveni doktorat na Svamijevom sveučilištu, ja bih smatrao kako ga je pogodila sunčanica ili je u bunilu! A sada se pokazalo kako je to bio moj blagoslov. Otprilike godinu i i pol nakon što sam se umirovio, poslije višegodišnjeg rada na Copenhagen Business School u Danskoj 2003. Godine, počeo sam poučavati Metodologiju istraživanja na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje cijeli semstar i tek sam nedavno prestao predavati na tečajevima.

Uvijek sam održavao predavanja kao gost predavač na Sveučilištu, tijekom svojih redovitih posjeta u trajanju od mjesec dana kada bih sa suprugom boravio u Prasanthi Nilayamu, u razdoblju od 1990. do 2002. godine. Međutim, stvari su se počele ozbiljno mijenjati oko 2000. godine. S jedne strane bila su četiri studenta na doktorskom studiju koji su provodili istraživanje na području menadžmenta i ekonomije i ja sam se počeo neformalno sastajati s njima kako bismo razgovarali o njihovim projektima i kako bih im pružio pomoć. U nekoliko slučajeva tijekom godina koje su slijedile, prorektor, gospodin S. V. Giri razgovarao bi sa mnom vezano uz njihov rad i tražio moje mišljenje vezano uz kvalitetu njihovog istraživanja. Nekada sam bio ponešto kritičan vezano uz njihovo napredovanje i spomenuo sam kako nisu imali priliku slušati tečaj iz područja Metodologije istraživanja.

Usprkos tim razgovorima, bio sam jako iznenađen kada je jednog poslijepodneva, 9. srpnja 2004. Godine, Svami rekao prorektoru da održi govor. U svojem predavljanju gospodin Giri je govorio o planovima Sveučilišta da se krene s programom magisterija iz područja filozofije, unaprijeđenim programom za stjecanje poslijediplomskog naziva, kako bi poslužio kao preliminarna faza za uključivanje u program znanstvenog doktorata. Naglasak će biti stavljen na Metodologiju istraživanja, predmet o kojem sam raspravljao s njim već neko vrijeme. Otprilike tjedan dana kasnije susreo sam prorektora, čestitao mu na novom programu i upitao ga tko će predavati na tečaju. On je malo šutio, zatim me pogledao uz osmijeh pun ljubavi na usnama i odvratio: “Nadam se da ćete vi.”

Tečaj se na kraju pretvorio u dva tečaja jer su se svjetski pogledi, rječnici, stvari vezane uz prirodne i društvene znanosti u velikoj mjeri razlikovali. Jedna je stvar provoditi istraživanje o, na primjer, vodstvu u poslovanju, odnosu inflacije na gospodarski rast ili korporativnoj društvenoj odgovornosti, a potpuno druga

istraživanje, na primjer, kvantne mehanike, stvaranja kemijskih smjesa ili molekularne biologije.

I tako, tijekom nekoliko mjeseci osjećao sam snažni izazov. Naravno, nisam mogao odbiti zahtjev da razvijem tečajeve i poučavam na njima. Ipak, usprkos činjenici da sam imao dugogodišnju akademsku karijeru jer sam bi profesor na Tehničkom sveučilištu u Danskoj, Sveučilištu u Kopenhagenu i poslovnoj školi Copenhagen Business School i igrao sam vodeću ulogu u razvoju nekoliko međunarodnih istraživačkih organizacija, nikada nisam poučavao Metodologiju istraživanja. Osjećao sam veliki izazov i poniznost.

Da skratimo priču, učinio sam veliki napor, izvlačeći potrebno iz tradicije i literature iz područja prirodnih i društvenih znanosti i mojeg vlastitog iskustva isto kao i savjeta nekolicine mojih internacionalnih kolega, kako bih razvio prvu verziju tečaja. Do siječnja 2005. godine izradio sam prve zabilješke za poučavanje i održao prvu seriju predavanja. Zabilješke su se razvijale i postajale bolje s godinama, uključujući primjere temeljene na najnovem razvoju na području znanosti, dok su zabilješke za predavanja iz područja prirodnih znanosti, i uvijek prisutnog poticaja od Svamija, činili temelj za moju najnoviju knjigu: “Metodologija istraživanja: ciljevi, praksa i etika znanosti” koja je bila izdana na međunarodnoj razini na moj 80. rođendan u ožujku ove godine.

U razdoblju od 2005. do 2014. godine poučavao sam gotovo sve studente koji su se upisali u program znanstvenog doktorata na Sveučilištu. Prestao sam poučavati kada sam se približio životnoj dobi od 80 godina i osjetio kako postoji potreba da se drugima pruži prilika da preuzmu tečaj.

Ja se ponekad nasmiješim kada se prisjetim svoje metamorfoze – tog probražaja od strogog racionalista do Bhagavānovog poklonika u potrazi za duhovnošću koji predaje na Njegovom sveučilištu i vodi Njegovo najdragocjenije vlasništvo, Njegove studente. To se obično događa kada sjedim među članovima fakultetskog zbora u Sai Kulwant dvorani i spoznajem da velik broj godina ja, koji sam prije dolazio Svamiju, nisam znao ništa o Njemu ili Njegovoj misiji ili Njegovom sveučilištu, i da sam bio jedini profesor koji je bio u posjeti i koji nije bio indijskog porijekla, a koji je poučavao cijeli semestar svake godine. Sa svojom kožom bijele boje i sijedom kosom (ono što je od nje ostalo!) i svojom bijelom bradom (Svami

mi se jednom obratio pred određenim brojem studenata koji su polazili studij znanstvenog doktorata kao “Bijela brada”) isticao sam se u gomili. Uz takovu povijest, slijede određeni osvrti jednog Zapadnjaka, koji je poučavao na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, na moje (Njegove) studente na (Njegovom) sveučilištu. U stvari, to što se obraćam sebi kao “Zapadnjaku” može predstavljati izazov. U jednom me je slučaju Svami devet puta zaredom pitao: “Odakle dolaziš?” Svaki puta ja bih odvratio: “Iz Danske”, ali čini se kao da On nije bio zadovoljan mojim odgovorom. Kasnije mi je On četiri puta kazao: “Ovo je tvoj dom”. Zato, možda, bijela boja kože i podatci na mojem rodnom listu dovode u zabludu – kada mi Svami govori da je Prasanthi moj dom, onda je to moj dom!

Njegovi studenti

Često su me pitali moji bivši studenti magistarskog studija i znanstvenog doktorata kako se oni mogu ravnati s brojnim studentima koje sam poučavao i vodio na Zapadu. Moj je odgovor bio da je pitanje puno složenije no što to oni mogu spoznati jer postoje brojni kriteriji koji se mogu odabrati kako bi se vrednovali studenti. Kao što je Bhagavān Baba naglašavao: “Poučavanje po sveučilišnom kurikulumu je jedino sredsvo korišteno za dostizanje kraja, odnosno duhovno uzdizanje, otkrivanje samoga sebe i služenje u društvu s ljubavlju i nevezanošću”. Kao suprotnost tomu, temeljeno na mojem osobnom iskustvu stečenom na popriličnom broju vodećih sveučilišta u Sjedinjenim Državama i Europi, studenti na tim sveučilištima prvenstveno su motivirani skolastičkim dosezima i izgledima razvoja visokog ekonomskog životnog standarda. Tako da, ako se netko usredotočuje samo na kriterije vezane uz akademska postignuća i financijski uspjeh, tada su moji bivši studenti na Zapadu bili više usmjereni prema tim mjerilima uspješnosti neko studenti kojima sam bio mentor na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Ali, uzevši u obzir širu i više inkluzivnu perspektivu koja karakterizira glavnu svrhu Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje - provođenje idealnog obrazovanja koje može oblikovati studente u uzorne građane vezane za služenje društvu – moji (Njegovi) studenti su bolji u usporedbi sa studentima koje sam poučavao i vodio na Zapadu. Usredotočenje na integralno obrazovanje temeljeno na ljudskim vrijednostima i na razvoju karaktera na Institutu dalo je svoj doprinos pa razvoj studenata predstavlja kombinaciju intelektualnih, fizičkih, društvenih, socijalnih, kulturnih, poklonstvenih,

komunikacijskih i služenju usmjerenih vidova njihove osobnosti koje su bolji od većine onoga što sam imao prilike vidjeti na Zapadu.

Njegovo Sveučilište

Isto kao što su me često pitali moji studenti na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje kakva je njihova uspješnost u usporedbi s onim što sam zamijetio među studentima na Zapadu, moji bivši kolege u Danskoj i u inozemstvu često su se raspitivali o Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Zašto bih ja, s godinama sve stariji, putovao u daleku Indiju, proveo tamo gotovo pola godine poučavajući i vodeći studente i ne dobivajući za to nikakvu naknadu dok istodobno trebam podnijeti troškove prijevoza za sebe i suprugu kao i troškove života? I zašto bih ja želio živjeti, daleko od naše djece i unuka, u malenom stanu u ašramu kada inače imam lijepu kuću u gradu isto kao i lijepu malu farmu kao i kuću za odmor u Danskoj? Zašto bih riskirao da dobijem “Delhi belly – proljev i temperaturu koja može sezati do 40 stupnjeva na kraju našeg boravka u ožujku/travnju? Naravno, tijekom prvih nekoliko godina jedan je odgovor bio dovoljan: prisutnost Učitelja nad učiteljima, štovanog utemeljitelja Sveučilišta, našeg voljenog Svamija. No, kasnije su moji prijatelji i bivši kolege pitali zašto se vraćamo nakon što je Svami napustio svoje tijelo? Na to je odgovor sličan odgovoru zašto smo se s velikim zanosom i radošću vraćali u Prasanthi kada je Svami još uvijek bio s nama u fizičkom obliku. To je još uvijek prisutnost Učitelja nad učiteljima iako sada na razini koja nije fizička. I to je zbog Sveučilišta kojeg je On utemeljiio i oblikovao kako bi spojio svjetovno i duhovno znanje koje i dalje nastavlja pružati božanski poticaj svojim studentima, bivšim polaznicima i članovima fakultetskog vijeća (uključujući i goste predavače). Prasanthi je moj dom i ja i dalje nastavljam osjećati ljubav i odgovornost za Sveučilište i njegove studente koji su mi omogućili da služim i poučavam ono što trebam naučiti. Ja imam znanstvene naslove s nekoliko svjetskih najprestižnijih sveučilišta: Princenton (bakalaureat), Harvard (magisterij poslovnog upravljanja), Case-Western (doktorat) i University of Copenhagen (znanstveni doktorat). Duboko sam im zahvalan na veličanstvenim obrazovnim prilikama koje su mi pružili. No, nigdje nisam doživio mogućnost da učim, služim i rastem kao ljudsko biće kao što sam to imao na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje! **-autor je profesor emeritus, doktor znanosti, Odjel za menadžment, politiku i filozofiju, Copenhagen Business School, Danska**

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

ASHADI EKADASI

Festival Ashadi Ekadasi proslavljen je u Prasanthi Nilayamu s velikom predanošću i zanosom. Festival koji je trajao dva dana započeo je na sveti Ekadasi (*ekādaśi* – svetkovina vezana uz početak monsunskog razdoblja i početak strogog posta i pokore radi ublažavanja teškoća i nevolja izazvanih monsunima) 15. srpanj 2016. godine u Sai Kulwant dvorani koja je odzvanjala od zvukova “Jai Jai Rama Krishna Hari” kada je tradicionalna Dindi povorka koju su predvodili Varkariji ušla u dvoranu uz pjevanje i ples Varkarija i mladih u 8.30 sati. Oko 1.000 Varkarija je prije donijelo baldahin sa Vitthalom iz Dharmararam, hodajući pješice prešli su put od otprilike 40 kilometara kako bi iskazali svoje poštovanje pred posljednjim počivališem Bhagavāna.

Gospodin Ramesh Sawant, predsjednik Organizacije u državi Maharashtra i Goa nakon toga se obratio okupljenima. Opisujući Maharashtru kao zemlju velikih svetaca kao što su Namdev, Tukaram, Janabai, Eknath, gospodin Sawant objasnio je značenje ovog velikog festivala u Maharashtri i isto tako spomenuo projekte služenja kao što su pokretne bolnice i prikupljanje vode u selima koje je usvojila Sai organizacija u državama Maharashtra i Goa.

Nakon toga je slijedio program poklonstvene glazbe u izvedbi Kumari Mugdha Vaishampayana koji je imao veliku sreću pjevati u božanskoj prisutnosti Bhagavāna dva puta. Pjevač je držao u stanju zanosa slušatelje gotovo sat vremena prekrasnom izvedbom poklonstvenih pjesama na hindiju i marathi jeziku među kojima su bile “Baje Muraliya Baje – Kršna svira flautu”, “Itni Shakti Hamen Dena Baba – O, Baba, daj nam snage da ne izgubimo svoju vjeru”, “Swami Kripa Kabhi Karna – Svami, prospri svoju milost na mene”. Slijedilo je pjevanje bhajana a program je završio izvođenjem aratija.

Navečer, djeca koja polaze program bal vikas iz okruga Yavatmal u Maharashtri, izvela su predstavu koja se temeljila na životu i učenjima Savata Mali, poznatog sveca iz Maharashtre. Oslikavajući životnu priču Savata Malija, predstava je prikazala kako je osvojio milost Gospoda Vitthale snagom svoje istinske

predanosti tako da je Gospod sam došao kako bi se susreo s tim svojim poniznim poklonikom jer on nije mogao doći u Padharpur zbog toga što je bio siromašan. Zanimljiva priča, poticajna tema i odlična gluma djece učinili su predstavu dirljivom.

Živopisni violinski koncert održao je uvaženi violinist gospodin Milind Raikar ujutro 16. srpnja 2016. godine kao sastavni dio obilježavanja Ashadi Ekadasi i proslave u Prasanthi Nilayamu. Započevši svoj koncert u 8.45 sati, nadareni je glazbenik odsvirao neke lijepe skladbe i bhajane među kojima su bili “Payoji Meine Ram Ratan Dhana Payo – Pronašao sam dragulj Rāminog imena” i “Hey Siva Sankara Namami Sankara – Pozdravljam Gospoda Śivu”. Program je započeo ranije u 8.30 sati prekrasnom plesnom točkom koju je izveo gospodin Kaustub Joshi iz Nashika.

Posljednji program u okviru festivala Ashadi Ekadasi bio je prekrasan koncert poklonstvene glazbe kojeg je izvela poznata pjevačica gospođa Padmaja Talwalkar otpjevavši niz Kabirovih i Mirinih bhajana i završivši svoju izvedbu živahnim kirtanom “Jai Jai Ram Krishna Hari” što je predstavljalo prikladan završetak proslave Ashadi Ekadasi u Prasanthi Nilayamu.

GURU PURNIMA

Duboka predanost i štovanje obilježili su proslavu festivala Guru Purnima u Prasanthi Nilayamu 19. srpnja 2016. godine. Jutarnji je program započeo sviranjem na tradicionalnom puhačkom instrumentu *nādasvara* i skupinom studenata koji su svirali na udaraljka poklonstvene pjesme posvećene Bhagavānu Babi, vrhovnom učitelju – *sadguru* milijuna ljudi širom svijeta.

Program poklonstvene glazbe koji se sastojao od hvalospjeva – *stotra* i poklonstvenih pjesama, izveli su studenti kao sljedeću točku programa. Neki od hvalospjeva i pjesama bili su “Sadguru Sai Stotram”, “Sadguru Ashtakam”, “Daras Dikhao Sai Daras Dikhao – O, Sai! Podari nam daršan”. Pored hvalospjeva i poklonstvenih pjesama studenti su izveli i plesnu točku što je pridonijelo bogatstvu programa.

Obraćajući se poklonicima ovom prigodom, gospodin V. Srinivasan, član Sri Sathya Sai središnje zaklade savjetovao je sve da se uzdignu iznad zemaljskih

aktivnosti u svijetu i povežu s Bogom kao dijelom svoje duhovne vježbe – *sādhanā*. Pozvao je poklonike da obavljaju sav posao vezan uz nesebično služenje s prepoznavanjem Bhagavānovе prisutnosti u svojem srcu i stavom da je On taj koji posao obavlja. Tada će služenje biti pretvoreno u štovanje, dodao je.

Prikazivanje dijela snimke Bhagavānovog govora bila je sljedeća točka na programu. U govoru je On savjetovao poklonike da razviju ljubav prema Bogu – *daivaprīti* i strah od grijeha – *pāpabhīti*. Tek će se tada moći dogoditi moralnost u društvu – *sanghanīti*. Ne može biti moralnosti u društvu kada je to dvoje odsutno iz ljudskog srca, rekao je Bhagavān. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram”. Slijedilo je pjevanje bhajana, a program je završio izvođenjem aratija.

Poslijepodnevni je program započeo poučnim govorom Georga Bebedelisa iz Grčke. Navodeći Vedsku molitvu “*Asato Mā Sad Gamaya Tamaso Mā Jyotir Gamaya Mrityor Mā Amritam Gamaya* - Vodi me iz nestvarnosti u stvarnost, iz tame u svjetlost, iz smrti u besmrtnost”, učeni je govornik podsjetio poklonike da bi trebali prepoznati svoju božanskost koja je istina ljudskog života. Govoreći o svojim iskustvima s Bhagavānom, gospodin George je iskazao svoju zahvalnost Njemu, koji mu je pokazao put istine i stvarnosti kao vrhovni učitelj – *sadguru*. Na kraju je otpjevao bhajan “Sathyan Jnanam Anantam Brahma”, a okupljeni su ga poklonici pratili u zboru s velikom predanošću.

Slijedio je zadivljujući recital na flauti kojeg je izvela gospođa Shantala Subramanyam iz Chennaija i koji je predstavljao svečanost za dušu, a sastojao se od klasične glazbe koja je držala u zanosu okupljene poklonike duže od sat i pol vremena. Zatim je slijedilo pjevanje bhajana, a program je završio izvođenjem aratija.

Predstava “Sadguru Sandesham”

U predvečerje svetog festivala Guru Purnime polaznici poslijediplomskog studija pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje iz Prasanthi Nilayama izveli su predstavu pod nazivom “Sadguru Sandesham – Poruka učitelja” 17. srpnja 2016. godine. Predstava je prikazala značajne događaje iz života Shirdi Sai Babe i Kakasahib Dixita, Swami Ramakrishna Paramahamse i Naren (Swami Vivekanande), Sri Yukatesh Giriya i Swami Yoganande i Buddhe i Anande

prenoseći poruku velikog duhovnog značenja da bi učenik trebao usvojiti poruku Učitelja u svojem srcu i provesti njegova učenja u djelo. Dobar scenarij, odlična gluma studenata, prekrasna scenografija i brze promjene na pozornici pretvorili su predstavu u lijep doživljaj.

Sjaj božanske slave

DOLAZAK SUNDERAMME U SVAMIJEVO OKRILJE

Kako je Sunderamma upoznala Sri Sathya Sai Babu? Ona je kazala da su jednoga dana, jako davno, njezina majka i njezina kći Sucharita, koja je u to vrijeme imala šest godina, otišle u Puttaparthi kako bi posjetile njihovu rođakinju koja se zvala Karanam Subbamma. Ta gospođa, Karanam Subbamma, ima veliku ulogu u ranom životu Sri Sathya Sai Babe jer je ona bila ta koja, vjerujući kako je On netko “poseban”, pomogla da se organiziraju bhajani za Njega. Dok se Sucharita igrala, čula je mladog Sathya Sai Babu (kojem je tada bilo šesnaest godina) kako je kazao njezinoj baki: “Majci ove djevojčice nije dobro, život joj je u opasnosti. Ona je trudna i želi roditi sina jer već ima tri kćeri. Njezina će majka zaista i roditi dječaka. Ni njezinom ocu nije dobro jer ima ekcem po cijelom tijelu.”

Sucharitina je prisutnost protekla nezapaženo. Odrasli je nisu primijetili. Kasnije je otišla na pjevanje bhajana i divila se tomu kako se zgodnog mladića štuje kao Boga.

Kada se vratila natrag u Bengaluru, Sucharita je kazala svojoj majci (Sunderammi): “Sai Baba, za kojeg svi govore da je Bog, kazao je kako je tvoj život u opasnosti.” Sunderammina majka je bila uznemirena jer nije željela da njezina kći to zna. I nakon što je čula ono što je Sri Sathya Sai Baba rekao, Sunderammin je um bio u velikom previranju. Nekoliko dana kasnije čula je da je Sri Sathya Sai Baba u Bengaluru (u Chamarajpetu) i zamolila je svojeg supruga gospodina Sharmu da je odvede k Njemu. Njezin suprug nije pretjerano vjerovao u mudrace i svete ljude – *sādhu* i u one koji su se odrekli svega svjetovnog –

samnyāsin, tako da je, iako ju je tamo odveo, sam ostao vani na ulici. Svojoj je ženi rekao da ode pogledati Sri Sathya Sai Babu i da izađe čim bude mogla.

Sunderamma je ušla i, zahvaljujući trudnoći, jedna gospođa koja je isto tako čekala u redu, pustila ju je naprijed tako da je ona bila prva koja je mogla ući i vidjeti Sri Sathya Sai Babu. On ju je pogledao i rekao: “Da, ja znam tvoju malu kćer koja je bila u Puttaparthiju.” Nakon toga ju je blagoslovio. On je izašao, a da nitko nije bio svjestan da Ga nema, ali se vratio na pjevanje bhajana.

Kasnije je Sunderammin suprug svojoj supruzi ispričao nevjerojatnu priču. Dok je hodao ulicom čekajući svoju suprugu da izađe iz kuće, dječak kovrčave i kuštrave kose prišao mu je i rekao: “Nisi li ti suprug žene koja Me je došla vidjeti? Ti nikako nisi dobro. Imaš ekcem po cijelom tijelu.” Zatim je zamahnuo rukom i materijalizirao bananu koju mu je dao govoreći: “Pojedi je zajedno s korom. Tvoja će bolest nestati i ti ćeš biti dobro.” Gospodin Sharma je rekao kako je dječak nakon toga odmah nestao isto tako iznenada kao što se i pojavio ostavivši ga zbunjenog. Ali g. Sharma je pojeo bananu u skladu s uputama koje je dobio i požurio kući kako bi poveo svoju majku i kćer na pjevanje bhajana.

To je bio dolazak Sri Sathya Sai Babe u Sunderammin život 1942. godine. Obitelj je imala sreću jer je bila u blizini Sri Sathya Sai Babe cijelo vrijeme od tada. Njezina sestra Sharadamma objasnila je kako je postojala opasnost za Sunderammin život tijekom poroda i da ju je Sri Sathya Sai Baba spasio. Rodila je sina, kao što je On i predskazao.

Sunderammin otac Seshagiri Rao suprotstavio se kada su ona i njezina sestra, koja je bila udovica, željele otići u Puttaparthi. Na kraju je morao popustiti zbog njihove ustrajnosti tako da ih je on sam odvezao na stanicu kako bi se uvjerio da su sretno otputovale. Kada se vratio kući, sjeo je i meditirao ispred slike Shirdi Sai Babe. Kada je otvorio oči, bio je iznenađen vidjevši da slika ispred njega prikazuje Sri Sathya Sai Babu koji je ugrađen u srce Shirdi Babe. Seshagiri Rao nije mogao vjerovati svojim očima. Nastavio je zuriti u sliku, ali lik u srcu je ostao blistav i jasan. “Kako je to moguće?” pitao se. Je li moguće da je taj dječak reinkarnacija Shirdi Sai Babe? Što bi drugo moglo objasniti iznenadnu pojavu Sri Sathya Sai Babe u srcu Shirdi Sai Babe? Taj je čudesni događaj rasplamsao vjeru kod Seshagiri Raa. Već sljedeći put kada su njegove kćeri išle u Puttaparthi, on je

pošao s njima. I ubrzo nakon tog posjeta on je postao jedan od najvjernijih poklonika mladog Sai Babe.

Sunderamma se prisjetila kako je jednom prilikom u Puttaparthiju njezin otac pao u trans koji je trajao tri dana. Četiri dana nakon toga bio je u takvom delirijskom zanosu da je Sri Sathya Sai Baba izbjegavao izravan kontakt s njim sve dok se nije smirio. Nešto se prekrasno dogodilo Seshagiri Raou. Sri Sathya Sai Baba podario mu je božansku viziju, pokazao mu je treće Šivino oko na Njegovom vlastitom licu. To ga je bacilo u trans i nakon tog iskustva on je osjećao da nikada ne želi napustiti Sri Sathya Sai Babu. On se smjestio u Puttaparthiju i stvorio redovite načine štovanja Sri Sathya Sai Babe. Ostali članovi njegove obitelji isto su pokušavali biti sa Svamijem što je češće moguće, a sa svoje strane Sri Sathya Sai Baba je takve poklonike obasipao svojom milosti za duboku i snažnu predanost koju su iskazali prema Njemu.

-Izvadci iz “Living Divinity” autorice Shakuntale Balu

Iskrenost u govoru

Ako govorite o nečemu što ne znate, to je smiješno. Ako govorite o nečemu što niste iskusili, to je pokudno jer varate one koji vas slušaju. Ako ovladate vještinom govorenja u javnosti i govorite čarobno koristeći sve vještine i ukrase koji se preporučuju u priručnicima govorničtva ili ste ih posudili od drugih, to je ipak varanje. Budite iskreni, budite jednostavni, budite pošteni. To je najbolji recept za uspješno govorenje.

-Baba